

mig en Mening, som jeg selvsjælgelig ingen-
 lunde har næret; idet han mente, at jeg skulde
 have tilraadet gennem en Konvertering af Stats-
 obligationerne at yde de nuværende Hænderhavere
 en ligefrem Gave. Dette har det naturligtvis ikke
 kunnet falde mig ind at raade til, men Alle ville
 ogsaa være enige om, at det vil være meget let
 at finde en Udvei, en Maade, hvorved den Avance,
 der fremkommer ved Konverteringen af Obligatio-
 nerne ved at gjøre dem amortisable, vil indgaa i
 Statskassen. Jeg er enig med det ærede Medlem
 for Sorø Amts 3die Valgkreds (Tauber) i, at vi
 naturligtvis ikke kunne modtage den høitærede Fi-
 nantsministers Løldberegning saaledes ubeset som
 gode Bærer med al den Tro, man iøvrigt maatte
 have til den høitærede Ministers Opfattelse af
 disse Forhold, men jeg er ogsaa enig med det
 ærede Medlem i, at selv om vi tage den Bereg-
 ning, vi hørte af den ærede Minister, for god,
 saa taler den netop udtrykkelig for vor hele Op-
 fattelse af en Skattereforms Nødvendighed. Thi
 hvis jeg forstod den ærede Minister ret, saa gik
 hans Betragtning netop ud paa, at den Del af
 Løldbindtagten, han betegnede som en Kopfskat, og
 den Del, som væsentlig hviler paa Luxusgjensstande,
 omtrent opveie hinanden, medens hele den store
 Mellemgruppe svarer til de forskjellige Formues-
 omstændigheder; men dette beviser jo i det Høieste
 kun, at Lødbagisterne ere en Skat, der hviler paa
 Skatteobjekterne, eller hvad man vil kalde dem, i
 et rent matematisk Forhold. Hvad vi derimod fra
 vor Side havde, er, at enhver Skat, der saaledes
 staar i et rent Løsforshold til Indtægt og Formue,
 bliver uretfærdig, thi det er ikke Formuen og Ind-
 tægten som saadan, Skatten skal forholde sig til,
 men det er derimod Skatteevnen. Vi fastholde,
 antager jeg, den Opfattelse, at en Skattereform
 netop maa hvile paa den Erkjendelse som Grund-
 lag, at Skatteevnen skal bære Skatten; men denne
 Opfattelse vilde i sin Udførelse føre til, at man
 kom til en Statteligning efter en stigende Skala.
 Det er jo nemlig indlysende, at Skatteevnen stiger
 uforholdsmæssig med Formuen og med Indtægten.
 Vi have imidlertid i de Antydninger, der isjor
 fremkom fra Flertallet i denne Sal, ikke opstillet
 Fordringen i denne Skikkelse, netop fordi vi ikke
 ønskede at fremsjøre Fordringer, om hvilke vi maatte
 antage, at det ikke var nogen Udsigt til at sætte
 dem igjennem overfor vore Modstandere. Vi have
 indskrænket os til at sige: Det gælder for os ikke
 saameget om at faae de store Formuer til at bære
 den Del, der vel med Rette kunde falde paa dem,
 men det gælder for os navnlig om at fritage
 eller lette den lille Skatteevne. Derpaa er det,
 at det Forslag er gaaet ud, som fra vor Side
 blev fremsat. — Den høitærede Finantsminister
 betonedede stærkt, at det ikke var Regjeringens For-
 dring at faae Lovforslaget om overordentlige For-
 ansaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme gjen-
 nemført nøiagtig i den Form, som af Regjeringen

var foreslaaet; derom kunde der underhandles. Den
 høitærede Finantsminister mente, at det gjaldt om,
 hvad Regjering og Rigsdag kunde enes om; men een
 Ting betonedede han som det, Regjeringen fordrede, og det
 var, at denne Sag fremmedes uden at bringes i For-
 bindelse med Spørgsmaal, der efter Regjeringens
 Mening ikke vedkom den. Jeg antager at have
 forstaaet den høitærede Finantsminister rigtig, og
 altsaa at have fremkaldt en yderligere Præcision
 af det, som jeg formoder vil blive Kjernepunktet
 i Forhandlingerne mellem den høitærede Regjering
 og dette Things Flertal. Jeg opfatter det altsaa
 saaledes, at det Forslag, som vi isjor indbragte
 i dette Thing, hvorved Ordningen af de søverdentlige
 Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme
 var sat i Forbindelse med Vedtagelsen af en
 Formue- og Indtægtsstat, er det, som den høit-
 ærede Finantsminister har betegnet ved, at denne
 Sag er bleven sat i Forbindelse med uvedkommende
 Spørgsmaal. Hæve vi naaet til denne Klaring,
 saa tror jeg, at denne 1ste Behandling af Finants-
 loven har bragt os et Skridt fremad til Forstaaelse
 i denne Henseende.

Brix: Jeg kan ikke erkjende det ærede
 Medlems Ret til at karakterisere min Stilling til
 Ministeriet uden efter de Udtalelser, jeg har frem-
 sat. Jeg har ikke paa nogen som helst Maade
 talt om, hvorledes jeg opfatter Ministeriets Stilling
 i det Hele; jeg har kun erklæret, at jeg i et Punkt
 fuldstændig kan slutte mig til Ministeriet og taffer
 det for den Fremgangsmaade, det i denne Hæn-
 seende har fulgt, nemlig for dets stærke, varme og
 bestemte Erklæring om at ville fremme Danmarks
 Forsvar. Fremdeles er jeg enig med Ministeriet
 i, at det ikke vil knytte en Betingelse om Ind-
 komststat til denne Sag, fordi vi slet ikke vide,
 om vi kunne blive enige om en saadan Stat.
 Naar vi anse Fæbrelandets Forsvar for nødvendigt,
 maa vi altsaa bevilge det Fornødne dertil uden
 Betingelse. Fremdeles maa jeg med Hensyn til
 mine Ytringer om, at Udviklingen af den nye
 Skolelov var gaaet i en noget tilbagekridende
 Retning, udtale, at det ikke var Ministeren, jeg
 tænkte paa, men Enhver, der har Erfaring i ad-
 ministrative Forhold, vil vide, at man for at
 gennemføre Reformen maa have Redstaber, der
 dele samme Synsmaade, og at en meget hurtig
 Fremme af Udviklingen i den Henseende meget
 afhænger af, om man har en Opinion at støtte sig
 til, eller man stadig hæmmes ved en afsigende
 Opfattelse.

Winther: Jeg tror, at det ærede Med-
 lem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen)
 gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse med Hensyn
 til den Udtalelse, jeg igaar fremsatte om, hvor-
 ledes Finantsudvalget havde stillet sig med Hæn-
 syn til Ønsket om at faae gjort en Forberedelse
 til at faae de separate Fonds inddragne i Stats-